Encès

Per DavidG el dc., 03/01/2018 - 09:00

Aquests dies de fred i foscor, fàcilment tens ocasió de restar davant d'una flama o d'una llar de foc. No deixis passar l'ocasió de contemplar. Apaga tots els llums, deixa que la flama, el ball d'espurnes o les brases et disposin a un temps de pregària.El nen que portes dins es meravella davant la màgia i el misteri de les espurnes que t'atrauen i et marquen la distància adequada.
Com entre tu i el foc, així és l'espai entre tu i Déu. Ell, El-tot-altre, vol que sigueu ú, si l'aculls, el respectes i t'hi confies deixant-li la iniciativa.
Déu es va revelar a Moisès en una bardissa en flames que no es consumia. ¿Hi ha millor descripció dels efectes de l'amor de Déu? Un foc que no consumeix sinó que purifica; un amor que no absorbeix sinó que vivifica.
Déu habita en el foc i tu aculls les preguntes que cremen en tu sense consumir-te:

- ¿admires agraït la bellesa dels colors, el moviment, les ombres que genera el foc?
- ¿veus en la flama la signatura del Creador del sol i de tants i tants estels a l'univers?
- ¿Entens que aquesta energia pot ser generadora de vida però també instrument de devastació?
- ¿Perceps que Déu deixa en la teva mà la possibilitat d'utilitzar el foc per anar més enllà en la creació?
- ¿Com vius aquesta possibilitat: amb humilitat o amb prepotència?
- El magnetisme i el respecte que t'exigeix el foc, et diu alguna cosa de la teva relació amb Déu?
- ¿Hi veus una paràbola de l'anhelada comunió que conviu amb el respecte a l'ésser de l'altre?

Al cap de vall, en qualsevol cas, restes bocabadat, et descalces i aculls el que Déu és a punt d'encomanar-te.